

Aleg. 185.

Sprawozdanie

komisji administracyjnej o wniosku p. Abrahamowicza względem wydania ustawy zaprowadzającej karty i certyfikaty myśliwskie.

Wysoki Sejmie!

Ustawa Wysokiego Sejmu roku zeszłego o wprowadzeniu kart i certyfikatów myśliwskich uchwalona, nie uzyskała Najwyższej Sankcyi.

Wydział krajowy podając to swoim sprawozdaniem z dnia 10. Stycznia b. r. L. 1620 do wiadomości Wysokiego Sejmu dołączył do swego sprawozdania odpis odezwy c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Stycznia 1887. L. 2., w której wyłuszczone są powody odmowy Najwyższej Sankcyi Monarszej.

Jakkolwiek komisya administracyjna nie miała wcale na myśli kwestyonowania potrzeby wydaniu takiej ustawy, jakkolwiek także przeszkody, dla której uchwała zeszłoroczna Wysokiego Sejmu nie były merytorycznej natury i łatwo usunąć by się były dały, to jednakże powstały w łonie komisji administracyjnej wątpliwości, ażali nie zachodzi potrzeba uchwalenia pewnych zmian i modyfikacyj w nowym projekcie do ustawy co do niektórych postanowień w ustawie zeszłego roku uchwalonej; a mianowicie czy nie należałoby w projekcie nowym przecież uwzględnić właściciela polowania na jego własnym terytoryum; a dalej, czyby nie należało ustanowionych w zeszłorocznej uchwale opłat od kart i certyfikatów zniżyć o połowę, za któremi zmianami oświadczył się Wydział galicyjskiego Towarzystwa Łowieckiego w swoim wniesieniu wprost do komisji administracyjnej wystosowanem. Komisya administracyjna uważała, że Wysoki Sejm uchwalając zeszłego roku tę ustawę, miał dwa względy na oku, a mianowicie wzgląd ochrony łowiectwa od klusownictwa i wzgląd fiskalny dla przysporzenia skarbowi krajowemu dochodów, a gdy właśnie te dochody przy przyjęciu powyższych dwóch zmian od dawnej uchwalonej ustawy w projekcie do nowej ustawy dla krajowego skarbu spodziewane znacznieby obniżyć się musiały, a obliczyć to zniżenie komisya administracyjna nie była w stanie, przeto uznała za potrzebne, aby sprawę tę odesłać do Wydziału krajowego do zbadania, czy przy takich postanowieniach dochody te nie spadłyby do takiej małej cyfry, że ten wzgląd fiskalny czyniłaby ilozorycznym.

Oprócz tego był jeszcze drugi wzgląd, dla którego komisya administracyjna nie przedkładał Wysokiemu Sejmowi już teraz projektu do ustawy tej, w międzyczasie bowiem na posiedzeniu w Styczniu b. r. uchwalili Wysoki Sejm rezolucyę, polecającą Wydziałowi krajowemu, by po dokładnem zbadaniu stosunków i potrzeb gospodarstwa łowieckiego w kraju, poddał rewizyi obo-

wiążące obecnie dotyczące ustawy, i przedłożył odpowiednie wnioski na najbliższej sesji sejmowej.

Ta decyzja Wysokiego Sejmu wpłynęła stanowczo na komisję administracyjną, aby wniosek p. Abrahamowicza odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i do przedłożenia projektu do tej ustawy na najbliższej sesji sejmowej. Ustawa bowiem o kartach i certyfikatach myśliwskich musi, zdaniem komisji administracyjnej, stać w ścisłym związku z ustawą łowiecką — zeszlóroczna ustawa w tej sprawie wydana została na podstawie dotąd istniejących przepisów łowieckich, gdy zatem w skutku powyżej wymienionej uchwały na najbliższej sesji sejmowej ma być przez Wydział krajowy przedłożony projekt do nowej ustawy łowieckiej, więc najstosowniejszą rzeczą będzie, gdy Wydział krajowy wnosząc projekt do nowej ustawy łowieckiej, z uwzględnieniem teje wniesie równocześnie projekt do ustawy o kartach i certyfikatach myśliwskich.

Komisja administracyjna wnosi zatem:

Sejm przekazuje wniosek posła Abrahamowicza Wydziału krajowemu z poleceniem, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt do ustawy o wprowadzeniu kart i certyfikatów myśliwskich, ile możności równocześnie z projektem do nowej ustawy łowieckiej.

Lwów 21. Stycznia 1887.

Przewodniczący

E. C z e r k a w s k i.

Sprawozdawca

Ż y w i e k i.

U s t a w a

z dnia . . . . . którą zmienione zostają niektóre postanowienia prawne o wykonywaniu prawa polowania.

Ze zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Umowę o dzierżawę polowań gminnych, które stosownie do §§. 1. i 2. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852. (Dz. u. p. N. 257) w drodze publicznej licytacji wydzierżawione być mają, winne odtąd być zawierane na przeciąg lat 10. Wyjątkowo tylko i to z ważnych powodów może ten normalny okres lat dzierżawnych być zmniejszony do najniżej lat 6, lub zwiększony do najwyżej lat 14.

Odnowienie umowy bez licytacji na podstawie §. 10. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852 (Dz. u. p. N. 257) dozwolone jest tylko w ostatnim roku istniejącej już dzierżawy i nie na dłużej jak na nowych lat 10, wyjątkowo 14.

§. 2.

Jeżeli w ciągu trwania umowy dzierżawnej o polowanie gminne, parcele gruntowe do terytorium dzierżawy należące, przez zmianę właścicieli wcielone zostaną w obszar nieprzerwanej przestrzeni najmniej 115 hektarów, którego właściciel staje się na mocy §. 5. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849. (Dz. u. p. Nr. 154) uprawnionym do wykonywania na nich samoistnie prawa polowania, na ten czas powstające świeżo na tych parcelach prawo samoistnego polowania dla ich właściciela wchodzi w życie dopiero po expiracyi istniejącej dzierżawy polowania gminnego.

Jeżeli zaś przeciwnie, w ciągu trwania dzierżawy polowania gminnego, mniejsze parcele gruntowe wskutek odprzedaży z obszaru 115 lub więcej hektarów jednolitej przestrzeni, na którym dotychczasowy właściciel samoistnie prawo polowania wykonywał, przyłączone zostaną w myśl §. 6. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849. (Dz. u. p. N. 154) do terytorium polowania gminnego, natenczas przyznaje się dzierżawcy polowania gminnego prawo wykonywania polowania także na tych świeżo przyłączonych parcelach, aż do expiracyi istniejącej umowy dzierżawnej bezpłatnie, jeżeli ogólna przestrzeń przyłączonych parcel 115 hektarów nie do-

chodzi. Przy przestrzeni zaś 115 lub więcej hektarów, winna być bezzwłocznie rozpisana dodatkowa licytacja dla wydzierżawienia polowania na tych świeżo przyłączonych parcelach na czas aż do expiracji dzierżawy dotychczasowego polowania gminnego, a to z wyraźnym zastrzeżeniem prawa pierwszeństwa dla dzierżawcy dotychczasowego polowania gminnego.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w dzienniku ustaw krajowych.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.